

SANCTUS #2

SVERIGES UNGA KATOLIKER – 2022

STIFTSUNGDOMSDAGARNA I VADSTENA

FÖLJ MED PÅ VÄRLDSUNGDOMSDAGEN I LISSABON 2023

SYSTER MARTA TJÄNAR GUD GENOM ATT HJÄLPA ANDRA

Clare Crockett
STJÄRNAN SOM BLEV
NUNNA

BISKOP
ANDERS OM
KALLELSE

UNGA OM
KALLELSE

2.2022

SANCTUS

Redaktör och layout

Thure Gunnarsson

Kontakt

tidningarna@suk.se

Skribenter

Merna Audesho

Matyas Belina

Charles Camara

Sara Fredestad

Thure Gunnarsson

Claudia Lienert

Kristoffer Linder

Ansvarig utgivare

Damiana Sabah

Tryck

Norra Skånes Offset AB

ISSN 0346-1998

SUK

Johannes Paulus II:s

pastoralcentrum, SUK

Box 2150

103 14 Stockholm

Besöksadress

Brunnsgränd 4

111 30 Stockholm

Telefon

08-505 57 690

www.suk.se

Kontaktuppgifter SUK

För bidragsansökan och frågor kring
lokalföreningsbidrag och regionsbidrag:

eu@suk.se

För kontakt övriga frågor:

suk@suk.se eller ring 08-505 576 90

Regionstyrelser

SLUK (Stockholm och Gotland): sluk@suk.se

SUK Sydöst (Östra Sverige): sydost@suk.se

MJUK (Mellansverige): mjuk@suk.se

SUK Väst (Västsverige): sukvast@suk.se

SUK's-S (Södra Sverige): suks@suk.se

DUNK (Norrland): dunk@suk.se

Anställda

Kanslichef: robel@suk.se

Administratör: asahult@suk.se

Redaktör: thure@suk.se

Barn- och ungdomskonsulenter

SLUK: dany.kako@suk.se

MJUK: vanfarid@suk.se

SUK Sydöst: katarina@suk.se

SUK Väst: arno@suk.se

SUK's-S: carl@suk.se

Kallad till...

Jag tror att alla katoliker någon gång tänkt på vad Gud vill att de ska göra med sina liv. Alla har nog också varit osäkra på vad de ska välja att göra av sitt liv. Många gånger står valet mellan ett liv helt i kyrkans tjänst eller familjelivet. Det finns inte någon enhetlig lösning med facit för hur vi ska välja även om det skulle vara skönt om det fanns. Den fria viljan vi fått är en fin gåva av Gud som vi måste vara tacksamma över. Det är den fria viljan som Gud vill att vi ska använda när vi väljer att tjäna honom på olika sätt. Antingen det är som ordensfolk, präster eller inom familjen.

Biskop Anders säger att "det finns många olika kallelser i kyrkan och i världen, för vi är olika". I det här numret kan du läsa om några som valt

sin kallelse på olika sätt inom kyrkan och hur det blev så.

Gud kallar också alla unga till gemenskap. Stiftsungsdomsdagarna är en sådan gemenskap för unga katoliker som du och alla andra är kallade till. En annan sådan gemenskap med alla unga katoliker i världen är Världsungsdomsdagen som är nästa år. Läs mer om dem här i tidningen.

Ska du konfirmeras eller känner någon som skall så är SUK:s konfirmandläger ett hett tips. Läs mer om de i den här tidningen.

Trevlig läsning och en skön sommar!

Thure Gunnarsson

I DETTA NUMMER

Kallelse

Biskopen om kallelse. 6

Stjärnan som blev nunna

Clare Crockett valde ordenslivet framför karriär. 12

Unga om kallelse

Unga SUK:are om sin kallelse i livet. 16

Stiftsungsdomsdagen 2022

Information om årets största ungdomsarrangemang. 20

SUK ordnar konfirmandläger

Information om läger för alla konfirmander i Sverige. 21

Hjälpa till i Kyrkan

Kateket, ungdomsledare, volontär, Caritas Ungdom. 22

Kaldeiska ungdomar

Lär känna KNUG. 23

Syster Marta

Tjänar Gud genom att hjälpa andra människor. 24

Världsungsdomsdagen 2023

Den senaste informationen om WYD i Lissabon. 26

Smått och gott

Korta Katolska nyheter. 30

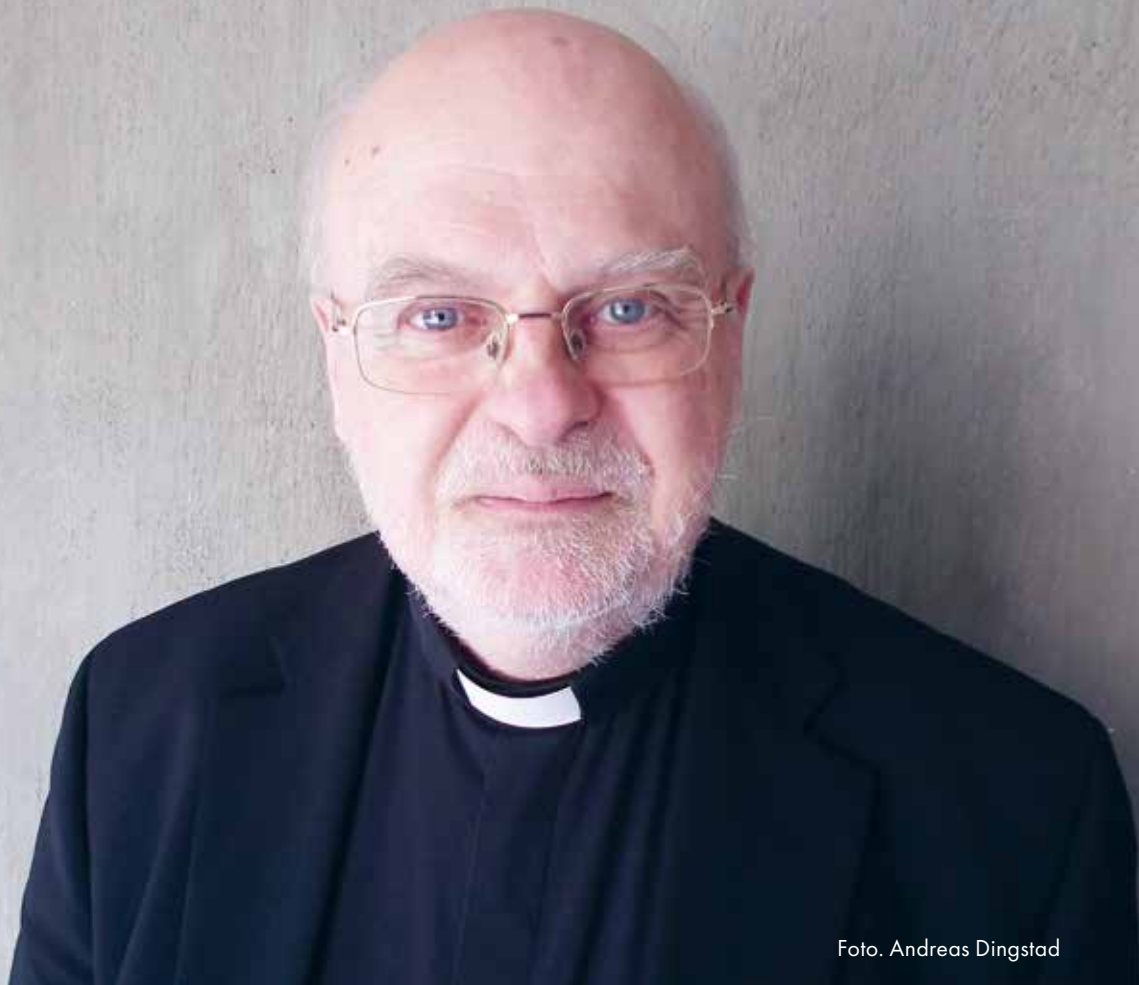

Foto. Andreas Dingstad

Kallelse

TEXT: RICKY GAZRAWI

Kallelse är ett ord som bär på ett stort budskap. Ett kall är något man följer. Ordets ursprung i fornsvenskans kal betyder uppmaning. Jesus sade till dem: “Kom och följ mig, så ska jag göra er till människofiskare.” Mark 1:17. Det är ord med stor kraft, den gudomliga rösten som drar oss närmare och uppmuntrar oss att ta ett steg åt sidan och lyssna inåt. Att växa i det vi är kallade till tar tid. Det är något som vilar och gror i väntan på att mogna och bära frukt. Även om vi ibland ger upp vår kallelse är det inte säkert att kallelsen släpper taget om oss, eftersom Gud har en unik kallelse för var och en av oss.

Det är en mulen och blåsig dag på Söder i Stockholm. Jag möter Kardinalen och Biskopen Anders Arborelius på hans kontor, ett enkelt rum med skrivbord. Vi har stämt möte för att tala om kallelse.

Hur ser det ut med kallelser i stiftet och i världen?

Vi ser allt färre kallelser till präst, diakon och ordensliv. Det finns vissa undantag men i stort sett har hela världen drabbats av sekulariseringen, som gör att det kan

vara svårt att se hur man kan tjäna Gud på bästa sätt. Samtidigt får vi vara tack-samma för att vi i vårt stift på senare tid har fått viga fyra nya präster och att det finns de som har valt att träda in i kloster. Men jag tror att det finns många fler både här i stiftet och ute i världen som skulle behöva hjälp för att urskilja sin kallelse. Därför har vi nu bildat en grupp som ska hjälpa i första hand unga män att hitta sin prästkallelse i stiftet.

Vi behöver i hela kyrkan hjälpa unga människor att tänka efter vad som är me-ningen med livet. Även äktenskap eller ett yrke kan vara en kallelse. Vi måste alla på något sätt komma underfund med vad som är viktigt för våra liv och vad det är vi vill ägna oss åt. Att hjälpa människor med detta har blivit allt mer väsentligt eft-ersom vi lever i en värld där vi hela tiden får olika budskap från olika ideologier. Därför måste vi försöka hjälpa människor att urskilja sin kallelse.

Var är behovet störst av kallelser?

I Sverige har vi varit beroende av att det har kommit präster och ordenssystrar från andra länder, men det finns säkert många här som kan bära på en kallelse och behöver hjälp med att upptäcka den. Det som är vårt behov här och nu är att hjälpa människor att upptäcka att Gud kallar dem och att en kallelse till att bli präst, diakon eller ordenssyster inte är något konstigt. Vi är en liten kyrka i Sver-ige och vi ser att vi har svårt att behålla

den generation som växer upp, eftersom många blir påverkade av samhället och försvinner från kyrkan. Så det är det vi måste försöka koncentrera oss på.

Hur känner man igen en kallelse?

Man behöver oftast andlig vägledning från någon som har lite mer erfarenhet av att hjälpa människor på vägen. Det kan vara en präst eller ordenssyster, men det kan också vara någon annan som är klok och har insikt om människor.

Sedan måste man titta på om man till exempel har tillräcklig hälsa och psykisk balans. Man måste också titta på vilka skyldigheter man har mot sin familj och mot andra. Sådana saker måste man ibland överväga väldigt noga. Man måste också fråga sig: kan jag leva i celibat, i ett lydigt och fattigt liv? Är jag intresserad av andra människor eller är jag mycket självuppta-gen? Det är sådant man måste tänka på.

Om det efter allt detta ändå finns en tanke kvar att Jesus kallar mig, måste man väga in det och då sätts det ofta på prov. Är det viktigaste för mig att efterfölja Je-sus? Man måste kämpa sig genom sådana frågor, för det är något som måste hålla hela livet. Tar man det på allvar och tror att Gud har en mening med mitt liv är det oftast en lång väg, men är det en äkta kallelse då håller den, även om det tar tid.

Man brukar säga att människor om-kring oss brukar märka om någon har en särskild kallelse. Det betyder inte att man är helt annorlunda, men man up-plever ändå något speciellt. Det är någon-ting som är lite annorlunda med den här personen. Varför är han så ofta i kyrkan? Varför är han inte ute med sina kompisar på klubbarna varje kväll?

Det är då man behöver hjälp genom an-

“Det finns många olika kallelser i kyrkan och i världen, för vi är olika.”

dlig vägledning men också genom läsning och bön. Det kan också vara så att man är kallad att leva som kristen ute i världen genom äktenskap och på sätt tjäna Kristus. Egentligen skulle jag säga att alla människor har någon form av kallelse.

Varför kallar Gud oss till olika saker?

Det finns många olika kallelser i kyrkan och i världen, för vi är olika. Man kan vara kallad på olika sätt. För vissa är det väldigt tydligt att de är kallade att ge sig helt till Jesus.

I den andra delen av fasen måste man hitta den väg som är just den egna. Det kan det ta tid och dröja lite, innan man förstår att Gud vill ha mig på det här stället. Jag brukar jämföra det med en förälskelse: det är inte något man själv väljer. Plötsligt märker man att det här är något som klickar. Likadant är det när det gäller kallelser: man vet inte varför, men här är något som attraherar mig.

Här är ordet tjäna väldigt viktigt: att jag inte gör det för min egen skull utan att jag gör det för att tjäna Gud och hjälpa min nästa. Du ser i första hand inte till dina egna behov utan du ställer dig till förfogande.

För helgonen har många gånger Gud eller Maria uppenbarat sig för dem och bett dem följa sin kallelse. Finns det inte en risk att man tvekar när ens kallelse inte har de proportionerna?

Det är snarare sällsynt att man får så väldigt tydliga tecken. Det kan hända, det har vi sett genom hela historien, att vissa, till exempel den helige Franciskus, som då omedelbart visste att han var kallad. Men för de flesta är det nog en lite längre väg, men visst kan det finnas små tecken på

vägen.

Ett bra tecken för ungdomar är till exempel om man hellre går till kyrkan än vill vara ute och festa, ja, att ens livsstil förändras. Det kan märkas genom att man börjar tappa lusten och intresset att satsa på det världsliga och det materiella. Vissa saker blir oviktiga och andra saker blir viktigare. Man vill hjälpa dem som har det svårt och tänker mer på andra. Man ändrar inriktning i livet. Men det är nog sant att många skulle vilja ha ett väldigt tydligt tecken. Jag tror att det kan vara en av svårigheterna att man förväntar sig att Gud ska vara väldigt tydlig. Att man ska få helt klart besked.

Jag brukar säga att ibland är det lite mer kritiskt just med de personer som är väldigt bestämda. Det kan ofta vara mer psykologiskt då, att man vill följa den egna viljan. Det är vissa personligheter, som är väldigt självsäkra och tydliga med att de vet bäst.

Vi får inte glömma att en kallelse ska godkännas av kyrkan. Jag kommer ihåg, att i det kloster där jag trädde in hade det kommit en person som var väldigt säker på vad han ville. När de sade till honom att de inte trodde att han skulle passa, blev han väldigt arg och sade att han skulle anmäla det till polisen! Då såg man att något inte riktigt stämde. Man måste också vara ödmjuk och säga att jag ställer mig till förfogande. Men det kan hända att kyrkan av olika skäl säger nej.

Man måste vara medveten om att en kallelse alltid är en kallelse till kyrkan, som då i sista hand måste avgöra. Därför får man vara beredd på att prövas. Just den här ödmjukheten, lydnaden för kyrkan, är väldigt viktig, för det är kyrkan man ska tjäna genom sin kallelse. Kyrkan måste då

Foto: Catholic News Agency

bedöma om jag har de egenskaper som behövs. För många människor är det svårt ta ett livslångt beslut, så man behöver den här mognadens tid och att sättas på prov och mogna i sin kallelse och växa in i den steg för steg. Det är snarare ovanligt att man väldigt tydligt hör Guds röst eller får ett tydligt tecken på att man har en kallelse utan ofta är det en lång process.

Ofta står valet mellan familj och celibat. Hur ska jag veta vad jag ska välja?

Det är en av de stora frågorna och då måste man också känna sig själv och fråga sig: kan jag leva i celibat och finna min glädje i det? Det kan bli svårt i vår tid, eftersom sexualiteten är så påträngande, väldigt tydligt och tydligt. Människor är mer utsatta för det och därför är det inte så lätt för dem att se att celibatet är så viktigt. Många tycker nästan att det är något löjligt, något

föråldrat, men det var så Jesus levde. Det var så många av helgonen levde.

Vi är väldigt olika och därför är det viktigt att man är medveten om sin egen psykologi och sexualitet: är det något jag kan klara? Längtar man mycket efter en familj blir det ofta en brottningskamp. Man brukar säga att har man en kallelse till celibat, då kan man ofta också bli en väldigt bra make och far, för det är ungefär samma egenskaper som behövs. Och det är helt naturligt att man kan längta efter att hitta en kvinna och att bilda familj.

Det ser vi ibland hos dem som har haft en flickvän eller relation: att detta ändå inte är det som de innerst inne vill, utan de vill tjäna Jesus helt och fullt. Det är till sist ingenting annat som kan fylla mitt hjärta och min längtan än Gud själv. Om denna längtan verkligen finns där, kommer den inte att ta slut. Om det är en äkta

kallelse att följa Jesus blir den alltid kvar.

Hur fick du din kallelse?

Jag skulle säga att jag ganska tidigt, faktiskt innan jag blev katolik, kände en slags kallelse. Men det var ännu inte riktigt tydligt för mig, att Gud hade en mening med mitt liv, att han ville att jag skulle tjäna honom. Det var bara en ganska vag inre dragning. Jag talade inte med någon om det, eftersom jag inte var katolik. Jag gick inte i kyrkan som barn. Jag hade tron, men jag var aldrig aktiv i kyrkan. Jag lade undan det och tänkte att det var omöjligt. Jag levde ungefär som de flesta andra ungdomar, även om jag var lite mer tillbakadragen och intresserade mig för tron. Så småningom tog jag då steget. Det var först när jag tagit studenten som jag bestämde mig att bli katolik, men redan då fanns det en tanke att det kunde vara min kallelse att bli präst. Det fanns med på vägen, lite svagt, men det blev tydligare och tydligare. Samtidigt fanns det också ett visst motstånd. Jag tänkte ”nej, men det kan ju inte vara möjligt att jag skulle klara det”. Det finns så mycket annat i livet, tänkte jag.

Det var inte något bergfast. Hela tiden frågade jag mig själv om det var möjligt. När jag började gå i undervisning i katolska kyrkan, var det viktiga att lära känna tron och att växa in i den. I bakgrunden fanns det samtidigt en tanke på någon slags kallelse, djupt i mitt medvetande.

Jag kommer ihåg att en sommar var jag i Schweiz och bodde där hos en familj. Då frågade pappan i familjen: vad är viktigt för dig, vad vill du göra med ditt liv? Då sade jag något som själv gjorde mig lite förvånad; att jag vill tjäna andra.

Det var det jag ville: att tjäna Gud och

jag ville ställa mig till förfogande på något sätt, det var det mest viktiga. Senare var jag en sommar i ett kloster i Luxemburg och där läste jag Therese av Jesusbarnets självbiografi.

Det var då jag för första gången lärde känna karmelitorden och dess spiritualitet. Det var något som grep mig väldigt mycket och berörde mig djupt. Under ett halvår försökte jag att bearbeta det. Efter några månader besökte jag tillsammans med en kompis karmelitbröderna i Tågarp. På något sätt blev jag helt övertygad då: det är här hör jag hemma, det är här jag känner frid.

Vad är ditt tips till unga som tvekar att följa sin kallelse?

Ta ett varv till! Ge inte upp för fort. Lägg det åt sidan ett tag. Man kan försöka börja om på nytt senare med hjälp av en andlig vägledare eller en reträtt. Jag tror att vissa ger upp för lätt.

Ofta har vi i Sverige haft ett ganska bekymmerslöst liv. Unga som växer upp har fått ett bra liv. Visst kan en del ha haft det jobbigt på olika sätt, men i stort sett har man inte fått kämpa. Man har ekonomisk trygghet, ett ganska bra, bekvämt liv. De flesta har inte haft så många hinder på vägen. Då kan det vara väldigt lätt att man efter det första hindret som dyker upp ger upp.

Annat som hindrar är att man upptäcker att man är förälskad. Man vill så gärna ha familj och tycker det är svårt att leva i celibat. Man vill göra karriär. Man vill ha snygga kläder, fina bilar eller har andra stora planer.

Men det kan också vara så man helt plötsligt upptäcker: vad gör jag egentligen med mitt liv? Jag tror att det är viktigt att

man inte ger upp för fort utan att man tar en omgång till och försöker ta itu med saken på djupet. Var mer öppen för möjligheten att Gud har en djupare mening med ditt liv. Det tar tid för kallelsen att växa fram och också att acceptera kallelsen. Gud tvingar ingen.

Det är som ett frö som behöver näring. Det behöver ljus och vatten för att börja gro. Vi behöver också stärka vårt böneliv, läsa Bibeln, efterfölja Jesus i det dagliga livet. Det är ett tecken på att vi tar det på allvar, att vi satsar mer på det. Då kan det bli hur stort som helst.

Vad händer om jag ångrar mig senare i livet att jag inte följde min kallelse?

Jag har mött flera människor, ja, det är intressant, också äldre människor som säger att de tror att de hade en ordenskallelse, men inte fick möjlighet att förverkliga den. Även om du är för gammal att gå i kloster och även om du är gift nu, så kan du göra något för att fördjupa ditt liv och tjäna Gud mer medvetet. Du kan ändå försöka se på ditt liv i ett nytt ljus. Du kan göra något för Jesus nu också.

Du kan inrätta ditt liv så att Jesus blir viktigare, så att du ger mer tid till att gå i kyrkan, att be, att tjäna din nästa. Det finns de som på något sätt har tryckt tillbaka en kallelse som funnits i bakgrunden. Då kan det hjälpa att leva ett mer hängivet kristet liv. För Gud är det aldrig för sent. Det finns de som har hoppat av ett liv som präst eller ett ordensliv och efteråt kommer till insikt om att det skulle de inte ha gjort. Det är tragiskt, men då får man se på resten av sitt liv som en slags botgöring och göra något vackert av det. Vi måste komma ihåg att Gud vill vårt bästa. Han vill att vi ska ta till oss kallelsen men inte

tvinga oss till den.

I vilken ålder är man mogen att följa sin kallelse?

Det är nog lite olika. I vår tid tror jag det tar lite längre tid att bli mogen överhuvudtaget. Man brukar säga att i vår tid är man frestad att förbli en evig tonåring. Man kan se äldre människor som bara festar och byter partner hela tiden. Man vill inte bli mogen och stadga sig. Idealet är att vara ung så länge som möjligt utan att välja något definitivt. Man har svårt att hitta vad man vill i livet. Vad ska jag välja för yrke? Vad ska jag göra av mitt liv?

Att mogna tar tid. Vi behöver ibland gott om tid för att urskilja vår kallelse. Vi ser att många av dem som kommer till kloster eller seminarium har en utbildning bakom sig och det är sällan man kommer direkt från gymnasiet.

För att ta beslut som är livsavgörande måste man ha en betänketid och det har man både under prästutbildningen och i ordenslivet. Det är en del av förberedelsen att man mognar i sin tro, medan man tänker på kallelsen. Jag vet att man kan bli en lycklig, harmonisk människa i en kallelse. Man behöver inte bilda familj för att bli lycklig.

Det vi ser i vår tid är att människor har svårt att mogna både för äktenskap eller för en kallelse. Man behöver god förberedelse både för att bli en god make och familjefar eller för att bli en god präst. Men vi får tro att Gud fortsätter att kalla människor. Ibland måste man också själv söka efter det och inte vara för passiv utan vara aktiv och se det som något underbart. Man måste be om kallelsens nåd. Be att Gud sänder kallelser till kyrkan! ■

All or Nothing!!
Sister Clare

CLARE CROCKETT STJÄRNAN SOM BLEV NUNNA

TEXT: MERNA AUDESHO

Syster Clare Crockett har inspirerat många genom sitt liv och sin kallelse att överlämna allt till Gud. Med sin skådespelartalang, vackra sångröst och attraktiva personlighet var hon på god väg att uppfylla sin dröm som filmstjärna. Men när Gud kallade på henne tog hennes liv en oväntad helomvändning. Syster Clare gick bort i en jordbävning 2016, med en gudomlig utstrålning och glädje bortom denna värld.

Claire Vrocket bytte ett liv som kändis i Storbritanien mot ett liv som syster i Ecuador.

Vid 15 års ålder var syster Clare redan värd för ett program för ungdomar på en av de största kanalerna i Storbritanien och vid 17 års ålder hade hon fångat den amerikanska kanalen Nickelodeons intresse.

Vändpunkten i syster Clares liv var när hon, vid 17 års ålder, åkte omedvetet med en grupp hängivna katoliker till Spanien med sol och fester i sikte. Men hamnade på den årliga reträkten som hålls av kongregationen "Hogar de la madre" under stilla veckan. Hon spenderade de första dagarna med att röka och sola. På långfredagen deltog hon motvilligt på långfredagens liturgi. När det var hennes tur att vörda och pussa krucifixet mötte hon

Jesus barmhärtighet. En syster fann henne gråtandes medan hon repeterade "Han dog för mig. Han älskar mig! Varför har ingen berättat det för mig?". Hon kände redan då att Gud kallade henne till att ge sitt allt till Honom och bli en syster.

Fastän kallelsen var stor var inte steget enkelt att ta. Väl hemma och tillbaka i filmbranschen föll hon allt längre ner i ytlighet och synd. En natt på klubben när hon hade druckit för mycket igen kände hon en närvaro ovanför henne som hon inte kunde förklara bort och att Jesus sa till henne "Varför fortsätter du att såra mig?". Inte länge därefter, när hon var på toppen av sin karriär kände hon en stor tomhet inom sig och insåg att hennes liv

var meningslös om hon inte gav den till Jesus. Varken hennes familjs vädjan eller hennes chefs löften om att hon kunde slå stort i Hollywood kunde hålla henne tillbaka från att uppfylla sin kallelse. Så under 2001, när hon var 18 år, återvände hon till Spanien för att träda in i "Hogar de la madre" som en syster.

Ett liv som helt överlämnats till Gud

Syster Clare lämnade stegvis det ytliga och världsliga bakom sig och mognade både andligt och personlighetsmässigt. Hon lärde sig att använda sina gåvor till Guds tjänst för evangelisation. För varje uppdrag hon fick främjade hon andlig omvändelse hos människorna med sin totala hängivenhet till Gud. Hon gav sitt allt med humor och spred glädje till sin omgivning som lämnade märkvärdiga avtryck efter sig hos de människor hon mött.

2012 fick syster Clare en ny mission i

Ecuador, systrarna i den nyöppnade kommuniteten gav lektioner i olika skolor i väldigt fattiga områden. Det var mycket jobb och den obehagliga ecuadorianska värmen, förutom de olika sjukdomarna hon led av, var utmattande. Syster Clare säger: "När jag kom till Ecuador, lyssnade vi på sankt Johannes Paulus II liv, och under ett av hans apostoliska besök får han frågan om han är trött. Han svarar: sanningen är... jag vet inte". Jag ville använda det citatet som mitt levnadssätt här. Ibland blir vi trötta såklart när vi jobbar. Trots min trötthet, hoppas jag att jag inte tycker synd om mig själv utan att fortsätta ge".

Alla minns syster Clare med en gitarr i handen. Hon sjöng och sjöng tills hon tappade rösten, och även då fortsatte hon att sjunga. Hennes sätt att sjunga reflekterade hennes sätt att leva. För henne var inget tillräckligt för Jesus. Hon skriver i ett brev "Trots att Långfredagen är en sorglig dag, kan jag inte förklara glädjen

Clare var en duktig sångerska och musiker.

Clareg lockade fram glädjen hos alla hon mötte.

och den entusiastiska viljan jag har för att lida för Herren. Allt verkar så litet för mig: bristen på sömn, fastandet, hettan, att ta hand om människorna... Allt som kan vara svårt fyller mig med glädje, eftersom det för mig närmare Herren... Jag spenderade mycket tid framför korset och bad om nåden att aldrig, aldrig glömma allt som Herren och vår Moder led för mig.”

En källa till nåd och hopp

Jordbävningen som tog syster Clares liv inträffade den 16e april 2016, när syster Clare var 33 år. Systrarna hade haft svårt på grund av de starka floderna som förstörde området och skolan bara två veckor innan skolstart. Systrarna arbetade med glädje och total hängivenhet. I efterhand verkar det som att Gud förberedde dem. En syster säger att hon märkte att syster Clare utstrålade en speciell skönhet och glädje. Jordbävningen började strax efter mässan. Syster Clare och de unga kvinnorna som var med henne var på första våningen när byggnaden kollapsade över dem. Märkligt nog hade de pratat om döden den dagen. Våldigt övertygad hade syster Clare sagt ”Varför ska jag vara rädd för döden om jag går till Honom som jag har längtat till hela mitt liv?”. En syster berättar att Syster

Clare visste att hon skulle dö ung. Syster Clare hade sagt att hon kanske skulle dö när hon var 33 år, såsom Jesus.

Syster Clares orden öppnade upp för hennes kanonisering detta år som är femte året efter hennes bortgång. Hennes död och det arbete som hon bidrog med har fört med sig stor nåd för Playa Prieta som helt återuppbyggts. Syster Clares liv har även blivit till en källa av hopp och inspiration i hennes hemstad Derry som under en lång tid har präglats av turbulens och konflikter.

En sevärd dokumentär om syster Clare har gjorts med titeln ”All or nothing”. Dokumentären avslutas med att syster Clare säger: ”Det här är något som Herren har lärt mig, en person som mister sitt liv, glömmar sig själv och dör till sig själv är lycklig. Det är sanningen.” ■

Dominique Alp

Unga om kallelse

TEXT: KRISTOFFER LINDER

Tre unga fick svara på frågor om kallelse. Här får du läsa om deras tankar och funderingar om kallelse i livet.

Dominique Alp, 20 år, student

I huvudsak vill jag veta om du någon gång har haft en känsla eller erfarenhet av att Gud har kallat dig till någon plats eller för något ändamål? Om inte, vad tänker du om ämnet?

Jag har flera närstående som tidigt kände till sina kallelser för att Gud gjorde det väldigt klart för dem. För mig har det varit annorlunda. Redan som barn satte jag enorm press på mig själv för att få reda på min kallelse då jag helst ville planera min framtid så tidigt som möjligt. Vilken karriär, vilken man, hur många barn... Sen kom studenten, tillsammans med en del stress, då jag insåg att jag fortfarande inte visste vad Gud kallade mig till. Jag hade några vaga drömmar och önskemål, men inget konkret.

Den sommaren ville jag inget hellre än stabiliteten av att veta exakt vad Gud kallade mig till, komplett med alla detaljer. Gud tyckte uppenbarligen annorlunda, som Gud ofta gör. När det var dags att söka till universitetet kände jag mig osäker på mitt programval. Det som hjälpte mig ur cykeln av obeslutsamhet var att förstå att min kallelse är först och främst att dagligen växa i min personliga relation med Gud.

När jag ser tillbaka på dessa år känner jag tacksamhet. Ovissheten har varit en gåva från Gud för att det är en möjlighet att lära mig lita på Honom och Hans tidslinje istället för min egen. Jag inser nu, och påminner mig själv dagligen, att Gud ofta leder oss steg för steg istället för med stora språng.

David Morello

David Morello, 21 år, student

Har du någon gång har haft en känsla eller erfarenhet av att Gud har kallat dig till någon plats eller för något ändamål?

Jag började tänka på det tidigt i mitt liv. Det största, är för mig, kallelse till ordenslivet eller äktenskapet. Själv känner jag en kallelse till äktenskapet, men jag tycker att det också är viktigt att begrunda ordenslivet. Frågan är hur jag kan vara säker på att Gud kallar mig till äktenskapet: är det min vilja eller Hans vilja? Därför försöker jag vara öppen och ödmjuk, lyssna till Gud, och inte stänga dörren till ordenslivet. Det är nog bra att testa på ordenslivet, om man är osäker, för att se vad man känner i sitt hjärta. Själv har jag inte gjort det, men genom meditation och bön känner jag mig säker på att Gud kallar mig till äktenskapet. Personligen tycker jag att man pratar mycket om kallelse till äktenskap eller ordensliv, medan det finns många andra beslut i vårt liv, t.ex. yrke, studier eller andra små beslut som, även om de inte är lika viktiga som beslutet om äktenskap eller ordensliv, ändå inte är oviktiga, t.ex. i vilket land kommer jag studera i. Det vore bra om det fokuserades också på de mindre besluten, som ju ändå också påverkar ens kallelse.

Hur lever du ut din kallelse i vardagslivet?

Jag försöker att hela tiden be om vägledning. Om jag t.ex. väljer en riktning så frågar jag Gud om det är Hans vilja eller om det är fel väg. Jag ber honom: snälla, hjälp mig! Om det inte är rätt väg så ber jag honom att hindra mig, t.ex. genom att jag inte kommer in på den eller den kursen. Det viktiga är att hela tiden be.

“Gud leder oss ofta steg för steg istället för med stora språng.”

Dominique Alp

“Det största, är för mig, kallelse till ordenslivet eller äktenskapet.”

David Morello

“Lord talked to me through the situations and people I encountered”

Maria Elena

Maria Elena, 22 years, student

For the main part I want to know if you ever had a feeling or other experience of God calling you somewhere or for something?

For a while I thought it was very pretentious of me to say I had a calling! Also, I first was not sure if it could be defined as such, since it grew in small steps, at first barely audible. Was it for somewhere or something? I think it is, first and foremost, a call to Love. And, in a more concrete way for me, in the consecrated life as a religious sister.

How would you describe that feeling or experience and how did you know it was Him?

A feeling of being deeply loved by Him, and from that love a desire to give my life to Him, even though that. Who else can call me so strongly to Love? I think that is how I recognised the calling as coming from Him, and because it was intimately connected to prayer.

Was it some person you met, that God sent you , and that had an impact on your life, or did you feel it in your heart?

I think that ,in a certain way, the Lord

talked to me through the situations and people I encountered, in my day-to-day life, even in the smallest of things. An image can sum it up well – it was a broken crucifix that came into my hands. It was broken and had no hands or feet. For me it represents my calling - to allow Jesus not just a small space in my life, but my whole life. To, in a certain sense, be his hands and feet wherever He leads me.

I was really inspired by the life of St Daniel Comboni, and through him I got to meet the Comboni missionary sisters. Getting to know them, and the spirituality and charism of the congregation, I felt strongly within me this is where God wants me, and that feeling has not left me since, but continued to grow despite all odds!

Was it in a mysterious way or more concrete? Maybe your conscience?

I would say a mix of both (mysterious and concrete)!

Stiftet om kallelse:

Att ha en kallelse behöver inte endast betyda att man blir präst eller söker sig till ordenslivet. Gud talar till oss på många olika sätt. Vanligtvis märker vi att vi dras i en viss riktning och når till slut en punkt där vi kan ta ett beslut. Och då - med Guds hjälp - kan vi ta nästa steg.

Oavsett vilken situation vi befinner oss i kan vi lita på att Gud är med oss. Och Gud kallar oss till helighet i varje stund. Kallelsen till helighet är redan en del av våra liv och den fick vi vid dopet.

Alla är kallade att söka heligheten just där de lever och verkar. Allas liv har en mening och ett syfte. Och vi kan börja uppfylla det syftet genom att i vardagen visa kärlek, vänlighet och tålmod och genom att alltid avsätta tid för bön. Då lever vi ett kristet liv här och nu och det kan räcka långt.

SVERIGES UNGA KATOLIKER ANORDNAR STIFTSUNGDOMSDAGARNA I VADSTENA 2 - 4 SEPTEMBER 2022

ÅRETS TEMA:

"Maria gav sig i väg i hast" (Luk 1:39)

Välkommen till Stiftsungsdomsdagarna (SUD), årets stora händelse för unga katoliker!

Åldersgräns: 15-28 år (född 2007 och ej fyllda 29 år vid SUD:ens start)

Pris: 350 kr (SUK-Buss ingår + SUD-Kit).

Anmälan + betalning: Via www.suk.se, senast den 1 augusti 2022.

SUD-general Damiana Sabah Younan och vice SUD-general Karol Walko

Kontaktuppgifter: sud@suk.se

Arrangör: Sveriges Unga Katoliker

**SVERIGES
UNGA KATOLIKER**

Med stöd av:

Bilda

SVERIGES UNGA KATOLIKER ARRANGERAR KONFIRMANDLÄGER LÄSÅRET 2022/2023

KOM MED PÅ

Läsårets tema: Låt ingen se ner på dig för att du är ung, utan var en förebild för de troende i allt du säger och gör, i kärlek, tro och renhet. (1 Tim 4:12)

SUK Sydöst (Östergötland och Småland)

14-16 oktober 2022, Karlsby lägergård, utanför Motala

SLUK (Stockholm och Gotland)

9-11 december 2022, Marielund på Ekerö

SUK's-S (Skåne och Blekinge)

14-16 april 2023, Böckebäcksgården i Jonstorp

MJUK (Mellansverige)

14-16 april 2023, Drakudden konferens och lägergård i Bro

SUK Väst (Västra Götaland och Halland)

21-23 april 2023, Sjöviksgården, Sjövik i Västra Götaland

För mer info och anmälan skanna av QR-koden för respektive läger eller gå till www.suk.se för att trycka på länkarna.

Kostnad för lägret är 400 kr

Ta sig dit: Församlingen står för transport av kateketer och konfirmander till lägergården.

Åldersgräns: Konfirmander i undervisningsårskurserna 8-9 (deltagare över och under är välkomna i mån av plats).

(Går inte att delta om man är under 47)

Anmälan är öppen från och med nu och stänger tre veckor innan lägret börjar.

Kontaktpersoner:

Konsulent för SUK Sydöst, Katarina Krajina Matti: katarina@suk.se

Konsulent för SLUK, Dany Kako: dany.kako@suk.se

Konsulent för SUK's-S, Carl Hanna: carl@suk.se

Konsulent för MJUK, Van Farid: vanfarid@suk.se

Konsulent för SUK Väst, Arno Humal: arno@suk.se

VARMT VÄLKOMMEN!

Med stöd av:

Bilda

Hjälpa till i Kyrkan

TEXT: THURE GUNNARSSON

Kallelsen behöver inte vara något stort i framtiden. Det kan också vara något mindre här och nu. Alla församlingar behöver hjälp med allt möjligt och du kan se det som din kallelse att hjälpa till där det behövs. På köpet lär du känna fler i församlingen och kommer bättre in i gemenskapen bland troende.

Hur kan jag hjälpa till undrar du? På många sätt. Fast försök hitta en balans mellan arbetet för Kyrkan och övriga livet. Det är bättre att göra några få saker riktigt bra under en längre tid än att ta på sig för mycket och sedan inte orka fullfölja det.

Vad finns det då att hjälpa till med i Kyrkan?

Det finns många saker att hjälpa till med i en församling och då är det bara att fråga din kyrkoherde. Här kommer några förslag på hur du kan engagera dig och göra en insats för din Kyrka och dina medmänniskor.

Undervisa i tron

Hjälpa till med undervisningen för barn och unga. De som undervisar kallas kateketer. Innan du börjar undervisa måste du gå kurser för att bli en bra kateket. Ledarkurs på Bilda och kurs om Kyrkans beredskapsplan behöver du gå. De finns digitalt så att du kan göra dem när du vill. I början får du gå sidan om en mer erfaren kateket för att lära dig. Katolska Pedagogiska Nämnden (KPN) har material som gör det lättare att veta vad och hur du ska lära ut. Det är alltid roligt

att få dela med sig av tron till yngre. Kontakta din församling för att bli kateket.

Lägerledare

Sveriges unga katoliker (SUK) behöver alltid nya ledare för ungdomar och barn. För att bli ledare behöver du gå en ledarkurs och kursen om beredskapsplanen. Ledare är ett roligt sätt att hjälpa SUK och alla unga katoliker. Mer information om hur du blir ledare hittar du på www.suk.se

Volontär

Att vara volontär är att hjälpa till frivilligt utan lön. Volontärarbeten kan ibland handla om att åka utomlands för att arbeta där en kortare period. Oftast får du boende och mat. Mer om volontärarbeten hittar du på: catholicvolunteernetwork.org

Caritas ungdom

Caritas ungdom arbetar med hjälpverksamhet och finns i många församlingar. Finns inte Caritas ungdom i din församling kan du starta den tillsammans med några andra unga där. Mer information om Caritas ungdom hittar du på Caritas hemsida www.caritas.se.

Kaldeiska ungdomar

Visste du att det inom Sveriges unga katoliker finns en katolsk ungdomsförening för kaldeiska ungdomar? Här informerar Kaldeiska Nationella UngdomsGruppen KNUG om sin förening.

Den kaldeiska nationella ungdomsgruppen, KNUG, bildades 2014 med syftet att samla och förena alla kaldeiska ungdomar i åldrarna 6-28 år. Medlemmarna omfattas av alla kaldeiska lokalföreningar inom SUK.

KNUG strävar efter att fördjupa den katolska tron hos barn och ungdomar genom den kaldeiska kulturen. Ett ständigt

mål är att skapa gemenskap och engagemang hos ungdomar genom olika aktiviteter. KNUG anordnar flera aktiviteter varje år som kan bland annat bestå av läger, sportturneringar, föreläsningar, pilgrimsresor samt kör- och teaterfestivaler.

Den 5 februari 2022 valdes en ny styrelse som består av 8 personer.

Ordförande: Mirna Khaton

Vice ordförande: Van Matti

Sekreterare: Nivin Butrus

Kassör: Rita Ikzer

Ledamot: Christina Youssef

Ledamot: Serbest Faiz

Ledamot: Babylon Zaia

Ledamot: Rami Hermiz

För att hålla utkik på KNUGs kommande aktiviteter skanna QR-koden nedan och fyll i dina kontaktuppgifter så håller vi dig uppdaterad. Glöm inte att följa oss på våra sociala medier!

KNUGs kommande aktivitet är ett sommarläger som kommer att äga rum den 12-14 augusti för kaldeiska ungdomar i åldrarna 18-28 år.

YTTERLIGARE INFORMATION

Instagram: @kaldeiskaungdomar

Facebook: Kaldeiska Nationella Ungdomsgruppen

Hemsida: suk.se/knug

email: info@kaldeiskaungdomar.se

Syster Marta

tjänar Gud genom att hjälpa andra människor

TEXT: VALERIA GUNNARSSON

Träffa Syster Marta som alltid är glad och full av energi. Hon har valt att leva som Mariasystrar för att hjälpa sina medmänniskor.

Mariasystrarna från Lubon grundades av Edmund Bojonowski i Polen. Han ville hjälpa landets fattiga barn och tog hjälp av unga kvinnor för att ta hand om barnen. Unga kvinnors intresse att hjälpa till ledde till att fler förskolor kunde öppnas. Böner infördes varje dag och Edmund förstod att det var Guds vilja att han skulle grunda en orden. Idag har Mariasystrarna

två förskolor i Sverige. En i varje stad med tillhörande 4 systrar var i Helsingborg och Södertälje.

Syster Martas väg till klostret

24 år gammal hade Syster Marta en högskoleexamen inom ekonomi och arbetade för ett privat företag som programtestare. En tanke slog henne tidigt in på hennes

första jobb, hon var inte ämnad att sitta framför en dator resten av livet. Förutom sitt arbete ville Syster Marta volontärarbeta på ett äldreboende som drevs av Mariasystrarna. Chefen på äldreboendet, Syster Elisabeth, blev en stor förebild och vägledare till vad Marta insåg var hennes kall i livet. Hon skulle bli nunna.

– Mariasystrarnas namn som är ”Den obefläckade Marias tjänarinnor” var precis rätt för vad jag ville göra, tjäna Gud genom arbete med andra människor, berättar syster Marta glatt.

Livet i kloster

En vanlig dag börjar med väckning klockan 6, bön tillsammans i deras gemensamma kapell. Efter morgonbönen och frukost börjar sedan arbetet i förskolan för systrarna. Dagen fortsätter med bön och efter arbetet är det många som läser, vilar, ber eller promenerar. Syster Marta själv brukar läsa och gymnastisera. Varje dag firas mässa. Dagen avslutas med kvällsbön. Efteråt har systrarna egentid innan de lägger sig. Syster Marta spelar flera instrument och älskar att sjunga. Sin talang för musik och sång använder hon i sitt arbete på förskolan men även som ett vackert och uppskattat inslag till mässorna i församlingen.

Gemenskapen och att alltid finnas där för varandra är något av det bästa med att leva med andra systrar. De blir som en stor familj. Hon tycker om att folk oftast är intresserade, trevliga och respektfulla när hon vistas offentligt.

Möten för äkta par

Förutom sitt klosterliv, arbete på förskola, kateketundervisning av barn, sång och musikspelande i mässorna har Syster

Marta bidragit med att starta en rörelse för katolska gifta par i Sverige. I Polen var hon involverad i arbetet med ”Möten för gifta par” och fick idén att även starta upp det i Sverige. Genom kurser och reträtter utvecklar de gifta bland annat sin kommunikation och förståelse i äktenskapet. Under några år har hon nu anordnat mötena i Sverige.

– Jag är djupt rörd över de goda resultat de gifta paren fick, säger syster Marta.

Tips till unga

Har du något bra råd till de ungdomar som läser tidningen? frågar jag syster Marta.

– Jag skulle ge dem tipset att aldrig ge upp att försöka leva på ett vackert sätt. Livet är värt att leva även om det ibland känns jobbigt, svarar hon.

Syster Marta har ett råd när det gäller kallelse:

– Lyssna på ditt hjärta. Det viktigaste är att våga fråga Jesus och att vänta på ett svar. Vid ovisshet kan man alltid vända sig till en präst och få vägledning. ●

Namn: Syster Marta Wlazlo

Orden: Mariasystrar från Lubon alternativt ”Den obefläckade Marias tjänarinnor” översatt från polska.

Ordensmedlemmar i världen: 300

Födelseort: Lubin, Polen

Favorithelgon: Moder Teresa av Calcutta

Favoritmaträtt: Pannkakor

Bästa med Sverige: Naturen och människorna

Bästa med Polen: Polska bergen och gästvänligheten

Följ med på pilgrimsresan till Världsungdomsdagen i Lissabon 2023

TEXT: ELIN JÖNSSON

Tänk dig att vara två veckor i ett varmt land. Tänk dig att lära känna personer som du kanske aldrig annars hade mött. Tänk dig skoskav efter en lång vandring med tung packning. Tänk dig ett hav av flaggor från hela världen och hundratusentals unga som sjunger samma sång. Tänk dig att äta mat direkt ur en konservburk. Tänk dig att fira den heliga mässan ute på ett enormt fält tillsammans med påven. Tänk dig att uppleva Världsungdomsdagen.

Just nu pågår förberedelserna inför den gemensamma pilgrimsresan från Sverige till Världsungdomsdagen (VUD) i Lissabon 2023. Påven Franciskus bjuder in unga från hela världen att samlas kring temat ”Maria gav sig i väg i hast” (jfr Luk 1:39) nästa sommar – kom med du också!

Zoominformation

För dig som vill veta mer om pilgrimsresan till Världsungdomsdagen 2023 bjuder ledningsgruppen in till digitala informationstillfällen på Zoom kl 19.00–20.30 följande tre torsdagar:

4 augusti 2022: För dig som är intresserad av att vara ledare eller andlig medvandrare.

10 november 2022: För dig som är förälder till en ungdom som vill åka på VUDen.

17 november 2022: För alla intresserade.

Ledarutbildningar

VUD-pilgrimsresan behöver många goda ledare och andliga medvandrare. Tror du att detta kan vara ett uppdrag för dig? Plocka fram kalendern och spara datumen:

15 augusti–21 oktober 2022 Storgruppleddare och andliga medvandrare rekryteras. Mer information om dessa uppdrag och ansökan kommer.

18–20 november 2022 Utbildningshelg för storgruppleddare på stiftsgården Marielund utanför Stockholm.

24–26 mars 2023 Utbildningshelg för storgruppleddare och 10-gruppleddare på stiftsgården Marielund utanför Stockholm.

Vill du åka som deltagare till VUDen i Lissabon 2023?

Här följer datum som är bra att känna till redan nu!

20 november 2022: Anmälan öppnar för deltagare. Åldersgränsen är 16–35 år för deltagare (under själva resan). Paketpriset för VUD-resan är 6000 kr. Pilgrimerna behöver därutöver räkna med en del merkostnader.

31 december 2022: Sista dagen för kyrkoherdar att meddela namn på församlingsambassadörer till ledningsgruppen.

FAKTA

Ledningsgruppen:

- Elin Jönsson, VUD-koordinator
- Louise Tullberg, vice VUD-koordinator
- Alexis Alling, andre vice VUD-koordinator och SUK:s representant i gruppen

I VUD-teamet ingår också:

- Fader Joseph Rizk, liturgisk samordnare
- Syster Basma Alkas Ishak, förbönssamordnare

Obligatoriskt förberedelseläger

Alla pilgrimer deltar i ett förberedelseläger innan resan till Portugal. Du kommer få besked om vilket av nedanstående förberedelseläger du ska delta i en tid efter det att anmälan har stängts.

28–30 april 2023 Stiftsgården Marielund utanför Stockholm.

5–7 maj 2023 Sjöviksgården i Västergötland.

12–14 maj 2023 Stiftsgården Marielund utanför Stockholm.

19–21 maj 2023 Bosarps läger- och kursgård i Skåne.

26–28 maj 2023 Östgotagården söder om Linköping och stiftsgården Marielund.

3 juni 2023 Digital förberedelsedag för de som har fått särskild tillåtelse av ledningsgruppen.

Program i Portugal

Resdagarna för den svenska gruppen är ännu inte fastställda, men organisatörerna i Portugal förbereder program för oss följande datum:

26–31 juli 2023 Dagarna i stiftet, pilgrimerna bor troligen i värdfamiljer.

1–6 augusti 2023 VUD-veckan i Lissabon, pilgrimerna bor troligen på golv i sovsalar.

Låt oss be som förberedelse inför pilgrimsresan:

Vår Fru av besökelsen,

om du inspirerar oss kan denna Världsungdomsdag bli vår gemensamma fest kring Kristus.

Låt den bli ett tillfälle för vittnesbörd och delade erfarenheter, för vänskap och tacksägelse.

Amen.

Mer information

Vill din lokalförening ha besök av ledningsgruppen för en inspirationsträff om VUD-resan? Vill du få VUD-nyhetsbrev den 23e varje månad? Ta kontakt genom att maila vud@katolskakyrkan.se.

Mer information finns på www.katolskakyrkan.se och www.suk.se.

Arrangör

Den gemensamma pilgrimsresan från Sverige till Världsungdomsdagen i Lissabon 2023 arrangeras av Stockholms katolska stift i samverkan med Sveriges Unga Katoliker och Studieförbundet Bilda.

Sveriges Unga Katoliker anordnar konfirmandläger

Sveriges Unga Katoliker SUK är proffs på att anordna läger och aktiviteter för unga. Nu ordnar de konfirmandläger i de olika delarna av Sverige.

När du är konfirmand ska du åka på läger och träffa andra unga katoliker. För de församlingar som inte har egna konfirmandläger anordnar SUK nu läger i samarbete med församlingarna.

Är du själv konfirmand eller känner någon som ska bli det, tipsa då dem om att de inte får missa SUK:s konfirmandläger.

Tipsa också prästen i din församling om det.

Temat för lägret är: "Låt ingen se ner på dig för att du är ung, utan var en förebild för de troende i allt du säger och gör, i kärlek, tro och renhet. (1 Tim 4:12)"

Sammanlagt blir det fem läger i olika delar av landet under 2022 och 2023.

Tider och platsen för konfirmandläger hittar du på sidan 21 i den här tidningen.

Be din församling att redan nu boka in sina konfirmander på lägret innan platserna tar slut.

Stiftsungsdomsdagar

Ett måste för alla unga katoliker

Missa inte årets höjdpunkt Stiftsungsdomsdagarna då flera hundra unga katoliker samlas under en helg.

I september blir det Stiftsungsdomsdagarna i Vadstena. Missa inte detta tillfälle att träffa unga katoliker från hela Sverige och dela unika upplevelser tillsammans som ni inte kan få någon annanstans.

Biskopen och kardinalen Anders kommer, så ta chansen att träffa vår biskop och var med på hans mässa.

Lär dig mer om din tro och prova massor av roliga aktiviteter där du får testa din fysiska förmåga, kreativitet och förmåga att lösa problem.

Dessutom blir det musik, dans och andra roligheter.

Mer information om Stiftsungsdomsdagarna hittar du på sidan 20 i den här tidningen.

Höstnumret av
Sanctus
kommer i september!

**Packat med
spännande läsning!**

**Läs i nästa nummer:
Varför ber vi?
Bön genom tiderna
Stiftsungsdomsdagarna
och mycket mer.**

Avsändare:
Johannes Paulus IIs
pastoralcentrum, SUK
Box 2150
103 14 Stockholm

Gratis!

STÖD RIKSFÖRBUNDET BLI MEDLEM OCH FÅ SANCTUS!

Läs av den här koden
med en QR-kod läsare
på en mobiltelefon eller
surfplatta så kommer du
direkt till anmälnings-
sidan på SUK.se

**Få koll på allt spännande
som händer för unga katoliker!**

Som medlem får du dessutom:

- RÖSTRÄTT VID SUKS ÅRSMÖTE
- OLYCKSFALLSFÖRSÄKRING VID SUK-ARRANGEMANG
- NI KAN ÄVEN SÖKA BIDRAG FÖR BARN- OCH UNG-
DOMSAKTIVITETER SOM ANORDNAS AV EN LOKALFÖREN-
ING SOM TILLHÖR SUK

Tipsa dina vänner om att bli medlemmar!

Bli medlem på www.suk.se